

Р. А. Семків

Зінкевич Осип Степанович

ЗІНКЕВИЧ Осип Степанович (псевд.: Петро Варнак, Богдан Арей, Петро Якуб'як; 04. 01. 1925, с. Малі Микулинці, нині у межах с. Потічок Снятин. р-ну Івано-Фр. обл. - 18. 09. 2017, Київ) - видавець і громадсько-культурний діяч. Член СЖ в екзилі (США, 1966), Міжнар. асоц. спорт. журналістів (Італія, 1968), Об'єдн. укр. письменників в екзилі «Слово» (1969) та НСПУ (1994). Урядові нагороди США. Ордени «За заслуги» 3-го ступеня (1997) і князя Ярослава Мудрого 5-го ступ. (2010). Премія ім. В. Стуса Укр. асоц. незалеж. твор. інтелігенції (2009). Під час 2-ї світової війни брав активну участь у підпіл. діяльності ОУН. Виїхав до Зх. Європи, закін. учит. семінарію у таборі біженців (1948). Здобув ступ. бакалавра з індустр. хімії у Вищій хім. школі в Парижі (1956). Заст. голови і ген. секр. Центр. союзу укр. студентства (1950-56) та укр. студент. організації «Зарево» (1954-64). Засн. і гол. ред. ж. «Смолоскип» (1952-68). Від 1956 - у США, працював гол. хіміком, дир. дослід. хім. лабораторії у м. Балтімор (шт. Меріленд). Ген. секр. Укр. олімп. комітету в екзилі (1952-1984). Засн. (1960) і дир. видавництва «Смолоскип» (від 1991 - у Києві), однойм. інформ. служби, організації на захист людських прав в Україні (працювали на громад. засадах, зареєстров. 1977 у США й Канаді) та міжнар. благодій. фонду (Київ, 1996). Член Вашингтон. комітету гельсін. гарантій для України (1976). Член редколегії вид. «Encyclopedia of Ukraine» (Toronto; Buffalo; London, 1984, t. 1; 1988, t. 2; 1993, t. 3-5). Від 1991 жив у Києві. Організатор і голова Музею-архіву та документознав. центру укр. самвидаву (від 1998). Видавець збірок матеріалів про захист

прав людини, студент. рух, творів укр. дисидентів та молодіжних ініціаторів. Упорядник зб. «Ліна Костенко: Поезії» (Балтімор, 1968), «Нездоланий дух: Мистецтво і поезія укр. жінок політв'язнів в СРСР» (1977), «Український правозахисний рух: Док. й мат. київ. Укр. гельсін. групи» (Балтімор; Торонто, 1978); співупорядник кн. «Микола Хвильовий: Твори» (Нью-Йорк; Балтімор; Торонто, 1977, т. 1; 1978, т. 2; 1982, т. 3; 1983, т. 4; 1986, т. 5), «Микола Холодний: Про душу в пісні та пісню в душі» (1981), «Олекса Тихий: Роздуми» (1982), «Українська Гельсінська Група: 1978-1982: Док. і мат.» (1983), «Мартирологія Українських Церков: Українська Католицька Церква» (1985), «Українська Православна Церква» (1987), «Василь Стус у житті, творчості, спогадах та оцінках сучасників» (1987), «A Thousand Years of Christianity in Ukraine: An Encyclopedic Chronology» (1988), «Лесь Курбас: У театр. діяльності, оцінках сучасників: Док.» (1989; усі - Торонто; Балтімор), «Українське дошкілля. Зб. для читання і розповідання дітям» (К., 2002), «Олег Ольжич: Вибрані твори» (2007), «Олена Теліга: Вибрані твори» (2008). Автор кн. «Svitlychny and Dzyuba: Ukrainian Writers Under Fire» (1966), «З генерації новаторів = From the generation of innovators: Світличний і Дзюба: У джерел модер. укр. критики» (1967), «Ukrainian Olympic Champions» (1968; 3-є вид. - 1984; усі - Балтімор; Торонто), а також низки статей з літературознавства та політології.

Рекомендована література

1. Астаф'єв А. «Шинель» Осипа Зінкевича: До 75-літ. ювілею // ЛУ. 2000, 17 лют.;
2. Дубинянська Я. Осип Зінкевич: повернення емігранта // ДТ. 2001, 21 лип.;
3. Мельник О. Голова МБФ «Смолоскип» Осип Зінкевич: «В Україні є над чим і для кого працювати» // Укр. газ. 2003, 20-26 листоп.;
4. Багацька Л. Осип Зінкевич: «Я не належу до генерації нарікальників» // Україна молода. 2009, 11 верес.

Бібліографічний опис:

Зінкевич Осип Степанович / Р. А. Семків // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16191>. - Останнє поновлення : 2017.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України

([докладніше](#)).